

Kompagnierne, Bataillonerne eller Regimenterne — hvor det er, ved jeg ikke — har der været indrettet Postkontorer, som modtog de indkaldte Post og fordelte den, og det har som saa meget af det, Militæret indretter, været ordnet saa viseligt, at et saadant Kontor har været aabent et Par Timer om Dagen og det netop i Timer, hvor Sikringsstyrken var ude paa Øvelse, og Soldaterne maatte ikke, naar de kom hjem, henvende sig paa Postkontoret, der havde de ikke noget at bestille, de kunde altsaa ikke faa deres Post før næste Dag. I adskillige Tilfælde, hvor Sager af Vigtighed har været sendte til Sikringsstyrkens indkaldte fra deres Hjem, fra deres Forretninger o. s. v., og hvor det har været af stor Vigtighed for dem, at disse Sager kom dem i Hænde snarest muligt, er det gaaet saaledes, at de har ligget og drevet paa dette Postkontor 2—3 Dage, uden at vedkommende har faaet Meddelelse derom, og hvis han saa eksempelvis har faaet Orlov eller er kommet hjem, har han der kunnet faa at vide paa Postkontoret, at de og de Sager var sendte for lang Tid siden. Saa er de blevet sendt tilbage til hans Hjem og først kommet, naar Manden atter var rejst, hvorefter de saa igen har haft 2—3 Dages Ophold i København eller vedkommende Garnisonsby, inden han har faaet dem. Ogsaa det vil jeg anmode den højtærede Minister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa, ikke blot for de faa, der nu i Fremtiden bliver indkaldt til Sikringsstyrken, men for Soldaterne i det hele.

Jeg haaber, at den højtærede Minister vil tage velvilligt mod disse Bemærkninger, og for øvrigt indstiller altsaa Udvalget, som jeg har sagt, Lovforslaget til Vedtagelse med den Begrundelse, som jeg har fremsat, for, at vi ikke har ønsket det ændret i videre Grad, saaledes som Hensigten oprindelig var, da det blev fremsat og behandlet her ved første Behandling.

Forsvarsministeren (P. Munch). Det ærede Medlem (H. P. Hansen [Randers Amts 1ste Valgkreds]), som nu havde Ordet, mente, at det var uheldigt, at værnepligtige ikke havde Adgang til at benytte Hurtigtogene. Naar denne Bestemmelse er blevet truffet, har det været, fordi Trafikmyndighederne har haft Indtryk af, at den Overfyldning af disse Tog, der finder Sted, vilde blive uoverkommelig, saafremt man ogsaa havde de værnepligtige med. Nu er det sandt, at det hele Spørgsmaal mister sit Omfang ved de

Forandringer, der er foregaaet, idet der ikke bliver saa mange Orlovsrejser — jeg antager, at det fortrinsvis var disse, det ærede Medlem tænkte paa —, og jeg skal da undersøge sammen med Trafikmyndighederne, hvorvidt der maatte være nogen Mulighed for at træffe noget lempeligere Bestemmelser end de hittidige i den Henseende.

Dernæst nævnede den ærede Ordfører, at Postsagers Behandling skulde være særlig langsom, at der i hvert Fald skulde fremkomme uheldige Forhold paa dette Punkt for de indkaldte. Jeg har ikke før hørt nogen Klage derover eller noget Eksempel derpaa, men hvis det ærede Medlem vil stille til Raadighed for mig Oplysninger om de bestemte Tilfælde, han sigtede til, skal jeg undersøge, om der er Forhold der, som kan afbødes.

Forholdet vil i Fremtiden være, at der ved den nu kommende Ordning i Oktober kun indkaldes en enkelt Aargang af Rytteriet, Aargangen 1911, til en Maanedes Tjeneste. Desuden vil der af Genindkaldelser ske nogle for de specielle Vaaben, som det ærede Medlem nævnede, og det kan altsaa i Fremtiden tænkes, at der ved specielle Vaaben — ikke blot Læger, Sundhedstropper, Forplejningskorps, men eventuelt ved Ingeniører, Rytteri eller andre — vil kunne foregaa kortvarige Indkaldelser, indtil 2 Maaneder af en eller anden lille Gruppe. Men forhaabentlig vil dette dog i alt væsentligt kunne undgaaes.

Det ærede Medlem nævnede, at jeg havde stillet i Udsigt, at der paa et senere Tidspunkt kunde blive Lejlighed til Forhandling om mulige Ændringer i Godtgørelsesbestemmelserne. Det vil der utvivlsomt blive, hvis den nuværende Tilstand i det hele fortsættes, idet man saa hen paa Foraaret vil have Brug for tilsvarende Lovbestemmelser som dem, vi har gennemført i tidligere Aar med Hensyn til Afvigelser i Indkaldelsestiden og andet tilsvarende, og i Forbindelse dermed vil det da være naturligt at tage det Spørgsmaal op, hvorledes man skal yde Godtgørelse til de smaa Grupper, som vedblivende indkaldes, hvis det viser sig, at Indkaldelsen er af et saadant Omfang, at det har nogen Betydning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 75 Stemmer.